

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Бессонова Л. С., студентка, Технічний коледж ТНТУ імені Івана Пулюя

Сучасні підприємства функціонують в дуже несприятливих умовах, які погано впливають на їхню діяльність, і пов'язані з частими змінами зовнішнього середовища, досить високим рівнем загроз і економічних ризиків. Через це, в сучасних умовах підприємницької діяльності особливої актуальності набувають такі питання, що пов'язані із забезпеченням фінансово-економічної безпеки суб'єктів господарювання.

На сьогодні, відомо декілька підходів щодо визначення етапів формування стратегії фінансової безпеки суб'єктів господарювання. Різні автори по-різному описують питання виокремлення етапів.

Особливий внесок у дослідження цієї проблеми зробили такі науковці, як: О. Е Пономаренко, О. М. Марченко, Т. Ю. Загорельська, К. В. Орехова, К. С. Горячева, І. І. Біломістна, В. В. Орлова, Є. І. Грохольська, В. О. Ареф'єв, Є. О. Балацький, О. В. Черевко, І. П. Мойсеєнко, Р. С. Папехін, Є. В. Орехова та ін.

Економічна безпека будь-якого підприємства - це його захищеність від негативних впливів зовнішнього середовища, можливість швидко усунути різного роду погрози або пристосуватися до них, якщо вони суттєво не впливають на результати фінансової діяльності. Для реалізації заходів щодо підвищення рівня фінансово-економічної безпеки організацій необхідно розробити стратегію для її забезпечення та проводити постійний контроль.

Стратегія забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства має велике значення, адже вона разом із корпоративною стратегією формулює мету та найбільш передбачуваний напрямок розвитку підприємства, який, у свою чергу, є основою для гарантування ефективності та стабільності його функціонування.

В сучасних умовах діяльності підприємств вірно розроблена стратегія є ефективним інструментом управління економічною та фінансовою безпекою підприємства у довгостроковій перспективі, яка спрямована на реалізацію основних цілей розвитку підприємства.

Стратегія фінансової та економічної безпеки – це розробка довгострокового плану для забезпечення реалізації мети, завдань та досягнення цілей підприємства, зокрема забезпечення фінансової та економічної безпеки, а також планування розподілу ресурсів в умовах постійної нестабільності зовнішнього середовища та адаптації до нього, для захисту цього підприємства від впливу загроз, ризиків і досягнення нормального та безпечного його функціонування.

Дана стратегія формується в рамках основної фінансової стратегії, яка включає ряд напрямків:

1. Стратегію формування фінансових ресурсів: вона спрямована на створення потенціалу формування фінансових ресурсів підприємства, адекватного потребам його стратегічного розвитку.

2. Інвестиційну стратегію, що спрямована на оптимізацію розподілу фінансових ресурсів по напрямках та формах інвестування за критерієм їх ефективності.

3. Стратегію фінансово-економічної безпеки: спрямовану на забезпечення фінансової рівноваги підприємства в процесі його стратегічного розвитку.

4. Стратегію підвищення якості управління фінансовою діяльністю: спрямовану на формування системи умов підвищення якості управління фінансовою діяльністю підприємства у стратегічній перспективі.

Дослідження показали, що актуальність розробки стратегії забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства визначається рядом умов: інтенсивністю змін факторів зовнішнього фінансового середовища; переходом до нової стадії життєвого циклу; кардинальною зміною цілей операційної діяльності підприємства, пов'язаної з новими комерційними можливостями, що відкриваються.

Узагальнюючи проведені дослідження, слід зауважити, що алгоритм розробки та реалізації стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства доцільно здійснювати згідно наступних основних етапів.

1. Визначення загального періоду формування та дії стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства.

2. Моніторинг і аналіз зовнішніх та внутрішніх факторів.

3. Визначення наявності процесів, що загрожують розвитку підприємства та його фінансово-економічній безпеці.

4. Комплексна оцінка фактичного рівня фінансово-економічної безпеки.

5. Формування переліку показників, за якими присутні загрози фінансово-економічній безпеці.

6. Прийняття рішення щодо розробки стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства або перегляд положень поточної стратегії.

7. Формування проектних сценаріїв стратегії фінансово-економічної безпеки з урахуванням результатів оцінки фінансово-економічної безпеки підприємства.

8. Оцінка і вибір найбільш пріоритетного сценарію стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства.

9. Забезпечення реалізації стратегії фінансово-економічної безпеки.

10. Організація контролю за реалізацією стратегії фінансово-економічної безпеки.

Отже, негативні наслідки впливу на фінансово-економічну безпеку підприємства як зовнішніх, так і внутрішніх чинників, вимагають формування та реалізації відповідної стратегії її забезпечення. Розробка стратегії забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства – складний, багатогранний процес.

Формувати стратегію потрібно на засадах використання даних оцінювання власних можливостей підприємства, відповідності стратегії загальному сценарію розвитку підприємства та його стратегічним фінансово-економічним інтересам. Обираючи будь-який з варіантів стратегії, необхідно враховувати особливості функціонування підприємства та особливості зовнішнього економічного середовища, проте перш за все – змістову і часову синхронізацію елементів стратегії.

Список використаних джерел:

1. Кравчук П. Я. Формування системи корпоративної безпеки : дис... канд. екон. наук: 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» /

Павло Ярославович Кравчук; [Терноп. держ. екон. ун-т]. – Тернопіль, 2006. – 232 с.

2. Васильців Т. Г. Фінансово-економічна безпека підприємств України: стратегія та механізми забезпечення: монографія / Васильців Т. Г., Волошин В. І., Бойкевич О. Р., Каркавчук В. В., [за ред. Т.Г. Васильціва]. – Львів, 2012. –386 с.

3. Іванюта Т. М. Економічна безпека підприємства: навч. посіб. / Т. М. Іванюта, А. О. Заїчковський. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 256 с.